

nalradioens medarbejdere og, for flertallets vedkommende, af vedkommende regions amtsråd. Den lokale indflydelse på de landsdækkende programmer bevares derved, at formændene for regionalradiorådene skal deltage i radiatorådets møder med regelmæssige mellemrum.

Forslaget indebærer et brud på Danmarks Radios eneret til trådløs programspredning, idet den udelukkende ret til regional spredning af radioprogrammer fremtidigt skal tilkomme de selvstændige regionalradioer.

Ministeriet har overvejet at fremsætte forslag om endnu en begrænsning af Danmarks Radios eneret til spredning af radio- og fjernsynsprogrammer til almenheden ved på forhånd at skabe lovmæssig hjemmel for den programspredning, der ville blive resultatet af en eventuel aftale mellem de nordiske lande om etablering og drift af et fælles radio- og fjernsynssatellitssystem.

Kulturministeriet kan i princippet tilslutte sig den vurdering af et nordisk satellitprojekt, som den af Nordisk Ministerråd (undervisnings- og kulturministrene) nedsatte statssekretærgruppe har fremlagt i betænkningen »Nordisk radio och television via satellit« (NU A 1977: 7, 8 og 9). Med udgangspunkt i det gennem Nordisk Råd siden 1959 ofte udtrykte ønske om etablering af et nordisk radio- og fjernsynssamarbejde konstaterer betænkningen,

at satellitteknikken må anses for et realistisk alternativ til andre tidligere undersøgte tekniske metoder for programspredning over de nordiske grænser,

at der ikke findes afgørende hindringer i retlig henseende for en programspredning via satellit,

at den nye teknik byder på interessante programpolitiske muligheder,

at de programpolitiske problemer, som kan opstå, forventeligt kan løses bl. a. ved en samordning mellem radiofonierne,

at udgifterne ved et sådant projekt forekommer overkommelige, f. eks. set i forhold til antallet af fjernsynslicensbetalere i Norden og

at en gennemførelse af et nordisk radio- og fjernsynssatellitssamarbejde skulle kunne få en positiv virkning med hensyn til at styrke det nordiske kulturfællesskab, øge befolkningens valgmuligheder og give de nordiske indvandrere mulighed for at se deres hjemlands programmer.

Betænkningen koncentrerer sig om to alternativer:

Totalspredning, dvs. direkte overførelse af samtlige eksisterende radio- og fjernsynsprogrammer (for øjeblikket 11 radio- og 7 fjernsynsprogrammer) til alle nordiske lande, dog med begrænsninger for Islands, Grønlands og Færøernes vedkommende, og et nordisk redigeret fjernsynsprogram kombineret med totalspredning af radioprogrammerne.

Efter kulturministeriets opfattelse bør der snarest træffes beslutning om at tage satellitteknologien i anvendelse ved en nordisk programspredning, således at man som udgangspunkt for den videre planlægning af et sådant projekt tager ønskeligheden af at nå frem til en samtidig spredning af samtlige radio- og fjernsynsprogrammer.

Når ministeriet ikke nu stiller forslag om at tilvejebringe det lovmæssige grundlag for så vidt angår lovgivningen om radio- og fjernsynsvirksomhed, skyldes det, dels at spørgsmålet endnu er under forberedende behandling i Nordisk Ministerråd og Nordisk Råd, dels at en gennemførelse af et satellitprojekt forudsætter en nøje koordineret fællesnordisk lovgivning på basis af en regeringsaftale.

Det skal videre nævnes, at der på kortere sigt i betænkningen fra Nordisk Ministerråd »TV över gränserna« (NU 1974:19) er stillet forslag om, at TV-programmerne fra de øvrige nordiske lande ved hjælp af radiokæde af post- og telegrafvæsenet fremføres til kabelanlæg i områder, hvor programmerne ikke kan modtages fra luften. Tilsvarende ønsker er over for post- og telegrafvæsenet og kulturministeriet blevet fremført af en række kommuner og fællesantenneanlæg med hensyn til mulighederne for at fremføre vesttysk TV til kabelanlæg i områder, hvor disse programmer ikke kan modtages ved hjælp af fællesantenner.

Da en imødekommelse af disse ønsker forudsætter nærmere undersøgelse af en række juridiske spørgsmål med hensyn til reklameudsendelser, rettmæssige konsekvenser og en afklaring af de foreliggende nordiske planer med hensyn til spørgsmålet om en nordisk programspredning, finder kulturministeriet ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for, at disse spørgsmål kan inddrages i den foreslåede revision af radioloven.

Ministeriet skal i øvrigt som baggrund for overvejelserne omkring den fremtidige udvikling inden for radio- og fjernsynsvirksomheden i Danmark henlede opmærksomheden på den af en arbejdsgruppe mellem generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, Danmarks Radio og kulturministeriet offentliggjorte rapport »Radiospredningens struktur«, om konsekvenserne af forskellige struk-